

## Aleg. 543

## Sprawozdanie

Komisji podatkowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie wadliwego wykonywania ustaw i przepisów podatkowych i należyciowych.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu z dnia 6. lipca 1901 powziął Wysoki Sejm następujące uchwały:

„1. Wnioski posłów Skalkowskiego i Wład. Czajkowskiego w sprawie wadliwego wykonywania ustaw i przepisów skarbowych, tudzież wniesioną dnia 1. b. m. do Ls. 1.362 petycję grona obywateli w tym samym przedmiocie, przesyła Sejm Wydziałowi krajowemu z poleceniem, aby sprawy we wnioskach i w petycji objęte zbadał, a po zasięgnięciu zdania osób kompetentnych przedłożył Sejmowi wnioski na najbliższej sesji sejmowej“.

„2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby powziął pod rozwagę, jakie przepisy prawne wydać należy, aby Sejm krajowy w myśl §. 24. statutu krajowego mógł wykonywać przyznany mu statutem wpływ spółdzielający i nadzorujący w sprawach podatkowych“.

Czyniąc zadość temu poleceniu powołał Wydział krajowy ankietę a nadto rozesłał kwestyonyaryusz do licznych osób, instytucyj i ciał autonomicznych, a referaty członków ankiety i odpowiedzi na rzezone kwestyonyaryusze stanowią bogaty materiał dat i wniosków, który służyć miał Wydziałowi krajowemu za przedmiot swych studyów i za podstawę oczekiwanych jego wniosków.

Jakkolwiek ankietę ostateczne swe wnioski złożyła już w sprawozdaniu z dnia 27. maja 1902, to przeciw Wydział krajowy wnosząc swe sprawozdanie o tym przedmiocie dnia 6. października b. r. do Wysokiego Sejmu oświadcza, że sprawa cała wymaga jeszcze dalszych gruntownych a dłuższych studyów nad ustawami i przepisami podatkowymi i należyciowymi, jak niemniej nad praktykowanym przez Władze skarbowe systemem pobierania tych opłat publicznych i że wskutek tego nie jest w możności dziś już przedłożyć Wysokiemu Sejmowi swojej opinii o elaboracie ankiety wraz z wnioskami.

Na tem oświadczeniu kończy Wydział krajowy swe sprawozdanie.

Wysoki Sejm odesłał to sprawozdanie Wydziału krajowego do Komisji podatkowej uchwałą z 15. b. m.

Gdy sprawa Wydziałowi krajowemu uchwałą Wysokiego Sejmu z 6. lipca 1901 do zbadania przekazana i dotąd nic na aktualności nie straciła; gdy żale i skargi na sposób wykonywania ustaw podatkowych i należyciowych ani wśród ludności kraju nie ustały ani też w Wysokim Sejmie nie zamilkły, przeciwnie już podczas obecnej sesji kilkakrotnie żywy znalazły odgłos; gdy ostatecznie sprawy podatkowe i należyciowe mają wielką w naszym kraju doniosłość, bo dotyczą często wprost bytu ludności a nieodpowiednie wykonywanie ustaw nieobliczalne a niepowetowane gotowe wywołać szkody, sądzi Komisya podatkowa, że przez przyjęcie sprawozdania Wydziału krajowego sprawa załatwioną by nie była i tak załatwioną być nie może.

Wydział krajowy przez swe „sprawozdanie“ tylko formalnie ale nie istotnie uozynił zadość obowiązkowi zdania sprawy o przekazanych mu wnioskach.

W czasie prawdopodobnie tylko krótkim, który jeszcze służy pracom i obradom Wysokiego Sejmu w tej sesyi, nie może Komisya podatkowa zastąpić Wydziału krajowego w poruczonej mu pracy, nie może w tych kilkunastu dniach zbadać całego obfitego materiału i oprzeć na nim konkretnych wniosków. Nie chcąc ani stawiać dorywczych wniosków, ani też nie wyzyskać materiału z takim trudem i taką pracą zestawionego, ani też ograniczyć się do samej krytyki pozbawionej dodatnich wniosków, widzi Komisya podatkowa tylko jedną drogę, by zapewnić należyte przygotowanie i powzięcie koniecznych w tej sprawie uchwał w przyszłości, to jest odsłanie jej do Wydziału krajowego z ponownem poleceniem, aby na najbliższych Wysokiego Sejmu rokach w merytorycznem sprawozdaniu swe wnioski przedłożył.

Wobec tego wnosi Komisya podatkowa:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby Sejmowi w myśl uchwał w sprawie wadliwego wykonywania ustaw i przepisów podatkowych i należyściowych przez Sejm dnia 6. lipca 1901 powziętych podczas najbliższego jego zebrania się swe wnioski przedłożył.

Przewodniczący:

*Abrahamowicz.*

Sprawozdawca:

*Loewenstein.*